

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De [sanctis] Vito et Modesto lxxvii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

placiter. Est enim duplex beneficium siue elemosina. scilicet temporalis quae consistit in necessario subministracione. Primam habuit beatus barnabas. quoniam elemosinam fratribus qui erant in hierusalem detulit. Nam sicut dicitur act. xi. cum facta esset fames maxima sub claudio secundum quod prophetauerat agabus. discipuli prout quisque habebat. proposuerunt in ministerium mittere habitaculis in iudea fratribus. Quod et fecerunt mittentes ad seniores per manus barnabe et pauli. Sed et habuit quia iohanni qui cognominabatur marcus offensam dimisit. Cum enim predictus discipulus barnaba et paulus reliquisset. redeunt tamen et penitentem barnabas indulsit. et iterum in discipulum assumpsit. Paulus autem ipsum iterum assumere in discipulum renouit. et ideo iterum eos separatio facta fuit. Uterque enim ex pia causa et intentione fecit. Nam quod barnabas ipsum assumpsit hoc fecit ex dulcedine misericordie. quod autem paulus ipsum assumere noluit. hoc fecit ex feruoris recitudo. Nam sicut ibidem dicit glo. act. xv. Quoniam in fronte faciei se constitutus nimis trepidus steterat. merito ipsum paulus abiicit. ne illi quasi contagione vires aliorum corruperetur. Illa autem separatio non est facta et commotione vicij. sed ex instinctu spiritus sancti. ut scilicet ab invicem separentur et pluribus predicarent. sicut et postmodum factum est. **¶** Nam cum esset barnabas in yconio ciuitate predicto iohanni eius consobriino vir quidam splendidus in visu apparuit dicens. Iohannes constantans esto. quia a modo non iohannes sed excelsus vocaberis. Quod cum ille barnabe retulisset respondit ei. Caue diligenter ne cuiquam quod vidisti reuelas. Nam et michi similiter dominus hac nocte apparuit dicens. Constantans esto barnaba. quia eterna premia percipies. eo quod gentem tuam reliquisti. et animam tuam pro meo nomine tradidisti. Cum ergo paulus et barnabas diu in antiochia predicassent. angelus quoque domini paulo apparuit dicens. festina venire hierusalem quia quidam fratres aduentum tuum prestolantur ibidem. Cum ergo barnabas cyprium vellet pergere et parentes suos inuisere paulus autem hierusalem pergere vellet. sancto sic istigante spiritu ab invicem discesserunt. Tunc cum paulus barnabe quod sibi dixerat angelus indicasset. respondit barnabas. fiat voluntas domini. Nunc autem cyprium vado. et ibidem vitam finire. te amplius non videbo. Et cum flens eius pedibus se humiliter voluptaretur communiens ei paulus dixit. Noli flere quia sic dominus est voluntas. Nam et michi dominus in hac nocte apparuit dicens. Ne prohibeas barnabam ire cyprium. quia multos ibidem illuminabit et martirium consummabit. Pergens igitur barnabas cyprium cum iohanne euangelium sancti matthei secum detulit. et super infirmos ponens multos

dei virtute sanauit. Cum autem de cyprio exissent inueniunt elymam magnum quem paulus lumine oculorum ad tempus priuauerat. Qui eis restitit et paulum intrare prohibuit. Die igitur quadam vidit barnabas homines et mulieres nudas currentes. et sua festa agentes. Unde indignatus templo maledixit et subito pars eius corruens multos oppressit. Tandem salamina deuenit. et ibidem contra eum predictus magus seditionem non modicam excitauit. Conprehendentes igitur iudei barnabam multis affectu iniurijs traherent. et iudicium civitatis puniendum tradere festinabant. Comperto autem quod eusebius vir magnus et potens de genere neronis illuc aduenisset. timuerunt iudei ne ipsum de manibus eorum eriperet. et sic liberum abire permitteret. Gigantes igitur funem in collo eius extra portam eius traxerunt. et ibidem protinus combusserunt. Denique nec sic ipsi iudei faciat. ossa eius in quodam vase plumbico recluserunt. in mare eadem precipitare volentes. Iohannes autem discipulus eius cum duobus alijs de nocte confurgens ea rapuit. et in quadam cripta occulte sepelluit. Que ibidem ut ait sigibertus usque ad tempora zenonis imperatoris. et gelasij pape. et usque ad annum domini. d. latuerunt. Sed tunc ipso reuelare repta fuerunt. Beatus autem dorotheus sic ait. Barnabas in roma christum primum predicauit. episcopus mediolanensis factus.

De sanctis vito et modesto. lxxvii

Utriusque a vita. Distinguit autem augustinus in libro de ciuitate dei triplex genus vite. scilicet actuosum quod pertinet ad vitam actiuam. otiosum quod pertinet ad otium spirituale vite contemplatiue. et ex

De sanctis vito et quirico.

vitoq; compositū. Et istud triplex genus vite fuit in eo. vī vit' quasi virtus. id est virtuosus. Mode stus quasi stās in medio. hoc est in medio virtutis quālibet eī virtutē tanq; mediū circumstant duo vicia tanq; extrema. Nā extrema prudētie sunt dolositas et fatuitas. Extrema tēperatiē desideriorū carnaliū ipletio. et oīmōda sui afflictio. Extrema fortitudis pusillanimitas. et temeritas. Extrema iusticie crudelitas et remissio. **A**

Urtus puer egregius et fidelis annoꝝ duoꝝ decim. in scilia martirium passus est. Nica patre crebro verberat. exco q; ydola con tenebat. nec ipa adorare volebat. Qd̄ audiēs va lerius p̄fectus. puerū accersuit. et sacrificare nolē tem. fustibus cedi iussit. Brachia autē verberatū et manus p̄fecti aruerūt. Clamavitq; p̄fectus. Ue michi. quia manū amisi. Cui vitus. Accedāt dii tui et te sanent si possunt. Cui ille. Nunq̄d et tu facere vales hoc? Cui vitus. In noīe dei mei valeo. Statimq; pro eo orauit et sanitatē sibi obtinuit. Dixit q; p̄fectus patri. Corripe puerū tuū. ne male pe reat. Tunc eū in domū ducens diuersis musicorū generibus et puellarū lusibus. aliarūq; deliciarū generib' immutare animū puen saragebat. Cum autē cum in thalamū inclusisset. mirabilis odoris fragrātia inde exiit. q; patrē et totā familiā nimio odore pfudit. Aspiciēs q; pater per hostiū vidit. vii. angelos circa infantē stantes dixitq; : Dii venerūt in domū meā. Statimq; cecatus est. Ad cuius cla morem. tota ciuitas lucana cōmota est. ita vt vale rianus accurreret. et qd̄ sibi accidisset interrogauit Cui ille. Deos vidi igneos et vultū eorū ferre non potui. Ad templū igit iouis deducit. et p̄ recupera tione luminis thaurū eorū cornibus aureis polli cetur. Sed cū nichil p̄ficeret filiū pro sanatiōe sua rogauit. et lumen suis p̄cibus recuperauit. Cū autē nec sic crederet. sed potius filium occidere cogita ret. angelus dñi modesto pedagogo eius appa ruit. et vt nauē cōscendens puerū ad aliā terrā de duceret impauit. Qd̄ cum fecisset aquila eis ibides cibum afferebat. Et multa ibidem mirabilia facie bāt. Interea a filius dyocleciani impatoris a demo ne arripit. et nisi vitus lucan' veiat se nunq; exire faret. Vitus querit et inuētus ad impatorē ducit. Cui dyoclecianus. Puer puerū meū sanare vales Cui ille. Nō ego sed dñs. Statimq; sup eū manus spofuit. et prin' ab eo demon aufugit. Et ait dyo clecian'. Puer cōsule tibi et dijs sacrificā. ne mala morte intereas. Qd̄ cū ille recusaret. et in carcerē cū modesto missus fuisset. subito ferri moles q; eis

erat imposta cecidit. et carcer imenso lumine coru scauit. Qd̄ cum impator nunciatū fuisset ductus in cibariū ardentē mittit. sed tñ illesus egreditur. Tūc leo terribilis ad eus deuorandū mittitur. sed tamē ab eo fidei virtute placat. Tandem ipse cus modesto et crescētia nutrice sua que sempe eū secu ta fuerat in eculeū suspendi iubet. Sed subito ac rprubat. terra cōcutit. tonitrua mugiūt. ydolorū templa corruūt et multos occidūt. Impator autē territus fugiens. pugnis se pcutiebat dicens. Ue michi q; ab vno puero vict' sum. Illi autē ab ange lo cōtinuo soluti. iuxta quoddā flumē se inuenerūt et ibidē pausantes et orātes. aīas dño reddiderūt Duo:um corpora ab aquilis custodita. florenciā illustris matrona. sancto vito reuelāre cepit. et ea accipiens honorifice sepeliuit. Passi sunt autē sub dyocleciano. qui cepit circa annos dñi. cclxxvij.

De sanctis quirico et iulita. lxxvij

Quiricus querēs arcū. Vel a chisil. qd̄ est fo rtudo et cus niger. vel a quiris qd̄ est ba sta. vel a quiriles qd̄ dicit sedile. Ipse eū fuit arcus. id est curuus in sui humiliatiōe. fortis in to:mētoꝝ passiōe. niger in sui despectione. ba sta in inimici debellatiōe. dei sedile ex dei habita tione. Nec eū in eo gratia suppleuit que etas ne gavit. Iulita iuuans vita quia vita spiritali vixit et per hanc multis profuit. **A**

Quiricus fuit filius iulite illustrissime matro ne yconij. Que persecutiōne declinare vo lens in tharsus sicilie cū puero suo quirico;